

Abstrakt

Vzájemné vztahy Československa a Polska byly ihned po jejich vzniku poznamenány dvě léta trvajícím územním sporem o region Těšínského Slezska. Jaké byly příčiny tohoto konfliktu? Národnostní složení obyvatelstva na daném území či mocenské ambice těchto států v oblasti středovýchodní Evropy?

Práce na základě analýzy historických pramenů a odborné literatury sleduje formování konfliktních linií a následnou eskalaci konfliktu. Je rozdělena do dvou hlavních částí. První část reprezentuje vnitřní rozměr těšínského konfliktu, zabývá se historickými souvislostmi vývoje těšínského regionu jako svébytné územní jednotky se zvláštním akcentem na sebepojetí jejích obyvatel. Přibližuje posun od identity chápané a určované teritoriálně či statusově k identitě založené na příslušnosti k národu, později ztělesňovanému vznikem Československa a Polska. Druhá část práce se zaměřuje na vnější, mezinárodní rozměr těšínského sporu, tj. vzájemná československo-polská vyjednávání, genezi stanovisek jednotlivých států a roli dohodových mocností a rozhodovacích orgánů Pařížské mírové konference. Zvláštní důraz je kladen na vysvětlení geopolitického významu regionu na mapě nového poválečného uspořádání středovýchodní Evropy.

V závěru práce dochází autorka k závěru, že vznik nástupnických států Československa a Polska a nutnost jejich hraničního vymezení byly příčinou vyhocení vztahů mezi jednotlivými národnostními skupinami v Těšínském Slezsku.

Klíčová slova: identita, šlonzáctví, Těšínsko, Těšínské Slezsko, Záolzí, Záolší, Košicko-bohumínská dráha, sedmidenní válka, Pařížská mírová konference, plebiscit, arbitráž, Spa, Československo, Polsko